

ZOMBOR és VIDÉKE

POLITIKAI LAP.

Szerkesztőség:

Kossuth-utca 166 szám, Falção-féle ház.
Kiadóhivatal

Oblát Károly könyvnyomdája, Kossuth Lajos-utca.

Felelős szerkesztő:

Dr. ALFÖLDY ÁRPAD.

Egész évre 6 frt. — Félévre 3 frt. — Negyedévre 1 frt 50 kr.
Egyes szám ára 8 kr.

Neptantóknak: Egész évre 4 frt. Félévre 2 frt. Egy negyed évre 1 frt
Megjelenik minden vasárnap és szünetnapon.

A Zombor és Vidéke kiadóhivatala tisztelettel kéri előfizetőit, hogy az előfizetések megújítása iránt az illető postahivataloknál annál is inkább mielőbb intézkedni sziveskedjenek, hogy a lap szétküldésében fönnakadás ne történjék.

Az adók reformja.

Lukács László pénzügyminiszter október kilencediki nagy beszédének legnagyobb horderejű része az volt, a mely az adók reformjáról általában és e reform főbb elveiről értesítette a magyar népet. Széll Kálmánnak és az ő főtamásának a volt nemzeti pártnak hervadhatlan érdemei közé fog mindig tartozni, hogy hozzá mertek fogni eddigi hiányos és igazságtalan adórendszerünk megváltatásához. Nem kutatjuk, hogy mi volt az oka az eddigi késésnek. Az ország tisztán látta azokat a rengeteg visszaéléseket, a melyek már-már teljes tönkretétellel fenyegették az országot. A magyar Augias-féle istálló rendbehozásához modern Herkulesek kellettek. Ma már rendben kezdenek jönni a dolgok és így hozzájárhatnak a mi állam férfaink az adózási rendszernek modern alapon való reformálásához.

Ha figyelemmel tanulmányozzuk azt a reformot, a melynek képét adta ma a pénzügyminiszter, azt kell konstatálnunk, hogy magas szempontok vezérelték e reformnál. A Lukács László világos és áttekinthető előadásában megtalálhatók ezeknek a szempontoknak éles körvonalai s kidomborodik első sorban, hogy nem fiskális érdekek azok, a melyek e reformnál irány-

elvül szolgálnak. Sőt azok legkevésbé. Hanem méltányossági okok s szociálpolitikai érdekek. Ebben a tekintetben valóban államférfiúi nagy koncepczióval állunk szemben.

Két nagy elvet kellett e reformnál figyelembe venni és összehangzásba hozni. Az egyik, hogy általa az állambháztartás egyensulya ne kockáztassék. Mert a mit évtizedek megfizett munkája árán végre elértünk sikerült, az semiféle reformért kockára tenni nem volt szabad. A másik, hogy levétessek a teher azok válláról, a kik azt hordani nem képesek s átlétessek azokéra, a kiknek vállalni megbirják.

Az adóreformot mint egységes akciókat kell megfogni és keresztül vinni; nem lehet az radikális, mert bizonytalan eredményekkel nem lehet reálisan számolni. Meg kell elégednünk, hogy egyes, semmi jogos alappal nem bíró adók eltöröltsenek, de azok helyébe oly adórendszer lépjen, a mely a méltányosságon alapul.

Egyik főhibája eddigi adórendszerünknek nem az adókulcs magassága, hanem az aránytalanság, az adóalpok nem helyes feltárása. Fokozza ezt az általános jövedelmi pótlódás. Az adókulcs leszállítása az aránytalanságot meg nem szüntelné, sőt fokozná. Épp ezért a reform főleg az adóalpok igazságos megtalálására irányul.

Az első és főirányelve az, hogy a legszegényebb osztályok tehermentesítsenek. Ebben az elvben nagy szociálpolitikai előrelátás nyilatkozik meg. Ezzel megelőzzük a nagy társadalmi betegségeket, a melyek az állam életerejét érintik. A tervezett adóreform 300 frtban állapítja meg a létminimu-

mot, vagyis azt a minimális jövedelmet, a mely adó alá nem esik. Ezen túl 1-től 5%-ig progresszív jövedelmi adót statual az adóreform, úgy, hogy a magasabb jövedelmek magasabb százalék szerint adóztatnak meg. A pénzügyminiszter ki akarja küszöbölni a feladó jellegével bíró adókat, megszünteti az u. n. családi adót s egyáltalában az a célja, hogy a jövedelmi adóban beffoglaltassék lehetőleg minden forrása a jövedelemnek.

Végét akarja vetni az adóreform a jövedelmi pótlódók abnormis fokozásának. E végből épp úgy, mint a fogyasztási adóknál történt, törvényhozás útján korlátozni óhajtja a pótlékok túlmagas emelését. De azért nem akadályozza meg az autonóm testületek fejlődését, hanem gondoskodni akar oly jövedelmekről, a melyek szükségleteiket fedezték. Telemes teherkönyebbülést ígér ez által a reform a földbirtoknak. A pénzügyminiszter 6 millió frtra teszi azt a teherkönyebbülést, a mely az általános jövedelmi pótlódó megszünéséből a földbirtokra hárul.

Részletes és a keresetforrások minden ágára kiterjedő pontossággal vázolta a miniszter az adóreform várható előnyeit. Lesz még alkalmunk bőven és részletesen foglalkozni e kérdéssel. Most még csak azt emeljük ki, hogy a reform az adókezelésben is nagy változásokat fog előidézni és pedig azzal, hogy az adókezelés egyszerűbb, áttekinthetőbb, biztosabb s a mi fő: olcsóbb lesz.

A földadó kulcsát a miniszter nem kívánja leszállítani, az megmarad a mostani 25 és félszázalék, ellenben az

Selyem-damasztok 75 krtól

valamint fekete, fehér és színes „Henneberg-selyem“ 45 krtól 14 frt 65 krtig méterenként — sima, csikos, kockázott mintázott és damaszt stb. (mintegy 240 különböző fajta és 2000 különböző szín és arnyalatban stb.)

Ruhák s blousokra a gyárból! Privát-fogyasztások postabér-, vámmentesen s házhoz szállítva. **Minták postafordultával.**

Magyar levelezés. Svajczba közzeszer levélbéli ragasztandó.

Henneberg G. selyemgyárak, Kärlichben 6. és kir. udvari szállító.

általános jövedelmi pótdadó itt is, másutt is, eltöröltetik. Ugy hogy mégis mintegy 6 millióval lenne kevesebb a földadó terhe az eddiginél, vagyis az eddigi földadónak mintegy 6-od részével. Ez is valami, azonban megvalljuk, a földadó kulcsát föltétlenül magasnak találjuk. A föld utáni jövedelem az, a mely az adóztatás alól ki nem bujhat. Sőt ezt találja meg legkönnyebben a kétszeres, sőt háromszoros adóztatás. A megye, község, egyház ezt mind megtalálja és a föld, a mely haszonbérbe adatik, újlag adóztatás alá kerül. És itt nincs létminimum, nincs progresszivitás. Tehát kell, hogy az adókules lehető kicsiny legyen. Inkább az új jövedelmi adót kell eredményesebben kihasználni, a mely a viszonyokhoz a jövedelemhez jobban alkalmazkodóbb. A földadónál a miniszter tervezi az általános reambulációt. Igen üdvös dolog ez. Az osztályba sorozásokat kell alaposan revidálni, mert ott a kis egzisztenciák rovására számos visszaélés történt. Helyes dolog lesz a telekkönyvi kényszer is, hogy a tulajdonjogban való változások mindjárt kitűnjenek, továbbá az is, hogy az adóhalasztásban a telekkönyvi tulajdonos neve is feltüntetessék.

Legnagyobb lenne a változás a kereseti adóknál. Itt el lenne törölve a családtagok adója, a mely fejadó jellegével bír és be lenne hozva a létminimum. 300 frtig semmi kereset sem esnék adó alá. Tehát a föld, ház és tőke utáni jövedelem megadóztatása annyival súlyosabb lenne ezentul, mert itt a létminimum, mint érintettük, nem lenne behozva.) A másodosztályú kereseti adónál a létminimum annyiban

biztosíthatnák, hogy a ki más adóalapokon legalább 5 frt adót nem fizet, az a II. oszt. kereseti adótól fölmentetnék. A III. osztályú kereseti adó, tohát a legsúlyosabb, vagyis az, a mi ügyvédek, orvosokat, kereskedőket stb. terhel. ez egész más alapokon lehetne kivetve. Itt az adó osztrák módra kontingentálthatnák az egész városra, községre, vagy az ipar-és kereskedelmi kamara egész területére. Valószínűleg (ezt már a miniszter nem mondotta.) a mostani adóösszeg volna a kontingentálás alapja és ehhez bizonyos időszakokénti emelkedés adatlak hozzá. Így egy városban, vagy községben a III. oszt. kereseti adót fizetők egy adótársaságot képeznének s ez a társaság tagjai között jövedelem arányában vetné szét az adót. A miniszter azt hiszi, hogy így igazságszerűbb lenne az adóeloszlás. Lehet, de hát az egyes városokra és kerületekre ki képes igazságosan elkontingentálni a ráeső adó összeget, mert a mai kivétel sok helyen nagyon igazságtalan ám.

A pinceszövetkezetekről.

A földművelésügyi miniszter kiadványában most jelent meg Zsigány Zoltának és Baros Károlynak a „Borászati lapok” szerkesztőjének „A pinceszövetkezetekről” szóló utmutatása arra nézve, hogy miképen lehet pinceszövetkezetek útján a szőlősgazdák borterméseit jobban értékesíteni. Ajánljuk a kitűnő művet a gazdák figyelmébe. Kapható bármely könyvkereskedésben. Ismertetésüi a következőket közöljük:

Szél-tében-hosszában úgy szokás a mi szép hazánkat emlegetni, mint a tejjel-mézzel folyó Kánaán gazdag, boldog földjét. És ha végigmegyünk az ország változatos vidékein, be kell ismernünk, hogy sok igazság van ebben a nagy dicséretben.

Buzánk aczélos, rétejinket gazdag rendeket ad az illatos, kövér fű, mindenütt édesre zsendül a gyümölcs, boraink tüzesek és zamatosak, a vizokban halak, erdő-kön, mezőkön vadak tenyésznek, férfaink erősek és munkások, asszonyaink szépek és szorgalmasak; egy szóval mindenünk meg van, a mi csak egy ország gazdagságához, a nép jólétéhez szükséges.

Es mégis azt látjuk, hogy népünk és kivált a gazdaember nem él olyan jólétben, a minőben élnie lehetne, mert nem aknázza ki azokat a kincseket, a melyek földjeinkben rejlenek s nem veszi igénybe azokat az előnyöket, a melyek terményeink feldolgozásánál és értékesítésénél kínálkoznak.

Ebben a kis füzetben bortermelésünk bajait őszintén feltárva, azt akarják érthető szavakkal előadni, hogyan lehetne e sok megpróbáltatáson keresztül ment foglalkozást viragztatni emelni? Mindvégig különösen szem előlt tartják a kistermelőknek szükségleteit és tehetéseit, mert hiszen a jó tanácsra, a vezetésre és a segítségre az 1—2 holdas vagy a még ennél is kisebb szőlősgazdák, az egyszerű, tapasztalatlan, szegény emberek vannak legjobban reászorulva.

Ha régi, jó módú bortermelő vidékeken járunk, mindenütt csak a filoxera pusztításairól és a külföldről hozzáunk szállított szőlőbetegségekről hallunk siralmas panaszokat. Csendes szomorkodással regének az őregebb szőlősgazdák arról a jó világról, a mikor a filoxera előtti időkben hegyenyvölgyön hangos szüreteken örvendeztek a szőlős gazdák a bőséges és jó terméseknek. Az ilyen bánatos visszaemlékezéseknek aztán rendesen az a vége, hogy a filoxera meg a szőlőbetegségek az okai mindenek. Az újonnan telepített, rónasági szőlők gazdái is csak a szőlőbetegségekre panaszkodnak. Pedig hej! de sok más egyéb baja is van a magyar bortermelésnek.

Mert lám! a filoxera-veszedelmet sok vidék már valahogyan kiheverte, sok helyen meg épen most buzgólkodnak azon,

A „ZOMBOR és VIDEKE” TARCZAJA

Levél egy nagy városról.

A Z. és V. eredeti tárcája.
Szerkesztő Úr! van egy város,
A nevét nem mondom,
Hanem, hogy ön kitalálja,
Arra lesz itt gondom.
Nevezetes most e város
S az lett volna régen
(De nálunk az irigykedés
Nő, mint fű a réten.)
Nem beszéltek róla, nehogy,
Ha sokat említik,
Eljusson a hire messze,
Nem csak a fahídig...
Hanem most már semmi kétség!
Csak kitűnt az érdem...
Elmondom... de, Szerkesztő úr,
A türelmét kérem.
.....
Mindenképpen nagy e város!
.....
Jöhete a hét sovány év,

Akár hetvenhét is,
Kukuricza, köleskása
Kitart itten mégis.
Látszik is ám a lakókon,
Poczakosak százan,
Kérezkedik földre hájuk,
Kivált, ha nagy sár van...
Terem itten a sok áldás,
Mindenféle fajta,
Sárga dinnye, zöld uborka
körte, baraczk, alma...
Hanem ezt mind felsorolni
Lehetetlen, kérem;
Látni kell csak a — kofákon
Benn s a város végén...
Tülekednek — marakodnak
S vigyen onnan lábad!
Ha a körmük közé kerülsz,
Világ megcsodálhat!
Hallottam én, láttnam is én;
Köztük áll a rendőr!
S ha a kofák csendesednek;
Neked akkor ez tör:
A bárma hát mind nagy itt,

De van nagy itt más is,
Amit ugyan megcsodálhat
Akárki — — szent Pál is!

.....
Ebéd után értem ide
A vonattal egyszer...
S puskapor-e, mi a manó?
A kocsimba fölver...
Füstfellegben állt a város,
Hogy bemenni féltem,
Itt bizony a muszka jár most:
Nem megyek be, én nem!
De nincs ágyú... nincs katona...
Nem menekül senki!
De hát akkor honnan e füst?
Ég, föld minden szent!
S futnék vissza... akkor mondja
A kocsisom, János:
„Vasárnap lesz holnap, kérem.
Sőprik lát a várost!!!
Vigye manó... nekivágtunk!
Nyeltük a port bőven
S hogyan vitt be a kocsisom,
Nem tudom, ha ő nem!?”

hogy újra telepítsék az elpusztult szőlőket; azután meg a homoki szőlők s egyre szaporodnak. Az amerikai szőlők s az olványok, meg a szénkénnel való győritő eljárás már diadalmaskodnak a szörnyű kis ellenségén. A különböző permetezések, meg a műtrágyák s a gondos művelésmódok pedig egyre jobban védelmezik fáradságunk gyümölcseit más szőlőbetegségek ellen is. Mindezek tehát csak olyan bajok ma már, a melyek ellen szakértelemmel és költséggel lehet védekezni. Hogy azonban a költség kikerüljön, a termelést jövedelmezőbbé kell tenni.

Csak hogy nálunk éppen a jövedelmezőség dolga áll mostanában nagyon rossz szul. Vegyük csak sorra ennek egyes okait.

Első sorban itt van mindjárt a hazánkban nem ritka jégverés, a mely az utolsó években sok jó borunkat leszüretelte országszerte. Ha a szorgalmas szőlősgazda 3—4 éven át összetakargatott valamit, az ötödik-hatodik esztendő jégverése megint csak elnyeli az iparkodás drága gyümölcseit. E baj ellen nincs más védelem, mint a jégbiztosítás, amely orvosság megint csak keserű, mert ez is új költség.

Azután ritka esztendő az olyan is, a melyben a termést az ország egyik-másik vidékén a májusi fagyok meg ne dézsmálnák.

Ezekhez az elemi csapásokhoz járulnak még azok a gazdasági és üzleti bajok is, a melyek országszerte többé-kevésbé mindenütt érezhetők. Ezek már a termés mennyiségét nem igen veszélyeztetik, hanem nagyon erősen nyomják lefelé az árakat.

Igen nagy baj az, hogy egyenlő minőségű nagyobb borkészleteket az egyes borvidékeken alig lehet beszerezni. Ugyanakkor a szőlőnek két egymástól évből termése éppen úgy elűt egymástól, mind két szomszédos gazdának ugyanegy évjáratból való bora. Már pedig állandó és biz os vevőkre leginkább csak úgy számíthatunk, ha évről-évre lehetőleg egyforma

minőségű borkészletet, kellő mennyiségben vagyunk képesek nekik nyújtani.

Gondoljuk csak végig egy-egy magyar szüret lefolyását s még egy csomó termelési hibára, sőt vétekre akadunk.

A mint a szőlősgazda jökor reggel elkezd a szüretet, a keverten ültetett szőlőfajtákat egymá-után hordják egytűvé a nagy kádakban úgy, amint jön, reggeltől estig. Azután megtaposák, a tehetősebbek itt-ott szőlőmalmon megzúzzák, sőt — úgy ahogy — ki is préselik. A must aztán a maga emberségéből erjed úgy, a mint azt a pince hőmérséklete engedi. Már most gondoljuk meg, hogy a különböző fajú szőlőitűrek érettségi fokameny nyire eltér egymástól; az egyiknek cukortartalma nagyobb, a másiké kisebb; a korán reggel szedett, hideg szőlőből más-kepen indult meg az erjedés, mint a délutáni átmelegedett szemekből, a fehér szőlő héjában lévő igen finom, zamatos anyagok a törkölybe kerülnek s értéketlenül kihasználatlanul pusztulnak el abban azal a csukorral együtt, a melyet a tökéletlen tapaszt és sajtolás nem tudott belőle kivonni. Maga a pince-kezelés legfontosabb munkája, az erjedés, a pince, hőmérséklete szerint egyszer hamarabb szűnik meg, máskor meg tovább tart, mint kellene.

vége köv.

Hírek

* **Személyi hír.** Dudás Gyula dr. a vármegyei monografia érdemes szerkesztője, a vallás- és közoktatásügyi m. kir. miniszter által álló itélőtábla kerületébe díjas joggyakornokká nevezte ki.

* **Kinevezés.** A szegedi itélőtábla elnöke Araniék Szaniszló újjvédéki lakost a vezetése alatt álló itélőtábla kerületébe díjas joggyakornokká nevezte ki.

* **Kinevezés.** A pénzügyminiszter Lévai Jenő zombori illetőségű kezelési gyakornokot ideiglenes minőségű iradatiztító nevezte ki.

* **Kinevezések.** A vallás- és közoktatásügyi miniszter Kuszmiák Sándor, Bu-

dinszky Miklós, Kamencza László, Lyikát Mihály, Oláh Kornél okleveles tanítókat és Vrabély Mihályt szül. Dzsunya Paula okleveles tanítónőt a bäckeresztúri állami elemi népiskolához rendes tanítóknak illetve tanítónőnek nevezte ki.

* **Áthelyezés a honvédségnél.** A szabadkai 6-ik honvédgyalogezrednél a következő áthelyezések történtek: Hallósy Ödön hadnagy Szabadkáról Gyulára, Molnár Lajos főhadnagy Lugosról Szabadkára, Csicséri Orosz Árpád főhadnagy Kecskeméti Zomborra.

* **Ezüst lakodalmom.** Nagy örömtűnnap van Kobut Henrik kir. mérnöknek közszeretében álló családi házában. Huszonöt év előtt e napon kelt egybe nejevel, kisléghy Nagy Ilkával, s most huszonöt év után zavartalan boldogsági házassági frigyüket áldatják meg a róm. kath. templomban. Akkor, mint ifjak, most, mint boldog szülők járulnak az Ur színe elé, s a vallás, a hit cselekedetében keresik életük további folyamára az anynyi megpróbáltatás ellen az erősséget. Találják meg! Az egyházi ünnepély után, családi lakoma lesz, amelyen a kiterjedt család majd minden tagja részt vesz, hogy egyforma szeretettel üdvözölhessék az ünnepeltek.

* **Evangelikus istentisztelet.** Folyó október hó 15-ikén d. e. fél tízkor rendes istentisztelet lesz Zomborban az evangelikus imaházban, a melyről főtisztelendő Korossy Emil evangelikus lelkész úr a híveket ez uton is értesíti.

* **A Vértesi ászaltársaság fölvásoló estélye** október 7-én szépen sikerült. Mintegy harminczan hallgatták meg Vértesi Károly érdekes fölvásását a jeruzsálemi utjáról, melyet fölvásoló képekben is bemutatott. Az élénken megéljenzt fölvásást társas vacsora követte, melyen a tőzskor árja között Szalay Frigyes lélekemelő szavakkal emlékezett meg az aradi gyásznapról. Felköszöntőket mondtak: Vértesi a vendégre, Heindlhofer Róbertre. Szalay Frigyes Vértesy Károlyra, Mallesseits Miklósrá, Latinovits Szaniszló Dömötör Pálra, Heine Kálmánra, Dömötör Pál Szőlő Sándorra, Szól a jelenlevő tanítványaira. Buday Gergely Szondy Mátyásra, Szondy a munka embereire. Veszelenovits Milorád a magyar-szab barátkozásra sat. Az ászaltársaság a tél folytán még néhány fölvásást szándékozik rendezni.

* **Eljegyzés.** Dr. Cserynus Pál, vármegyei al. és tb. ügyész aranyos ifjuságunk egyik legjelesebbje eljegyzte Veszelenovits Péter földbirtokos. Zombor sz. kir. város törvényhatósági bizottsága virilis tagjának hájós és előkelő műveltségű leányát, Mariskát.

* **Dalestély.** A zombori kaszinó-egyleti dalára 1899. évi október hó 14-én a zombori polgári kaszinó-egylet h. lyiségében ez évi II. alapszabályszerű dalestélyt rendezi, melyre a n. é. közönséget tisztelettel meghívja. Műsor: 1. Nyitány, Flotow F. „Strad-illa” című dalművéből, zenekarra. 2. „Nem tudom én mi a bajom”, férfiak Thern Károlytól. 3. „Kánai menyegző”, felolvasa Costa János. 4. „Magándal”, előadja Falcione Blanka k. a., zongorán kíséri Poock Lászlóné úrnő. 5. „Kiért írtsem e pohárt?”, férfiak Thern Károlytól. 6. Kettős a „Faust” című dalműből, Ketterer és Durandtól, zongorán és harmoniumon előadják Marschall Béla és Sinder Károly. 7. Népdalegyveleg”, férfiak dr. Horváth Akostól. 8. „Marche militaire”, Schubert F.-től, zenekarra. — Belépőjegyek I. frtyával Sztrilich Zsigmond kereskedésében és az esti pénztárnál válthatók. A I. pártoló tagok a tagsági jegy 2-ik szelvényével ráfizetés nélkül válthatnak jegyet. Kezdeté este 8 órakor.

Csak szuszogtam, fulladoztam,
Mikor letett János —
S hogy feleljem szörnyű utam,
Mit esmáltam már most?
Nagy a város, bizonyosan
Leszen — mondok — lapja,
Elolvason, a kárpótlást
Ez talán magadja . . .
Fák tövében padok álltak.
Le is ültem egyre,
S jó, hogy ültem, ami történt
Sok az egy emberre!
Nagy befűkkel hozta a lap
Hírét esti bálnak,
Amilyen nem jut ki soha
Hires Pest — Budának . . .
Milyen szépek asszonyaink!
A hálterem fényes!
S az a zene! ilyen maga
Párizs alig élvez . . .
Aki adta! gondolom én,
Itt bár a por nagy,
Van itt élet! árulkodó!

Nemis tudod, hol vagy!
Nézzük tovább! Ismét több is
Lesz még itt e bapba —
S te lenéznéd ezt a várost?
Ilyen — olyan adta!

Szerkesztő úr, jaj, az égre . . .
Oda a reményem!
Mit írt még itt a lapjában,
Ezt nem állom — kérem!
Korholja a közönséget,
Üti agyba — főbe,
Hogy csak egy az élvezete:
A káposzta — főltve . . .
Művészetet — bármifaját —
Nem vesznek itt számba,
Ki ilyesmit kezd el itten,
Főlkopik az álla . . .

Szerkesztő úr! nem folytatom,
Letészem a tollam;
S ha még szőlök városáról,
Csukasson be nyomban . . .

Írtam: én.

* **Rendkívüli közgyűlés.** Zombor sz. kir. város törvényhatósági bizottsága folyó évi október 12-én délelőtt 10 órakor a városháza nagytermében rendkívüli közgyűlést tart. A rendkívüli közgyűlés tárgysorozata a következő: 1. Betegpótlási pótadó életbeléptetésére vonatkozó miniszteri rendelet foganatosítása 2. Szentő István és Huck Vince kérvénye városi ingatlanok örök áron leendő átengedése iránt. (III. szavazás.) 3. A kalap-utca lakóinak kérvénye gyalogjárdáik aszfaltozása iránt.

† **Halálozás.** Keller András zombori iparos, a zombori iparosok árucsarnoka mint szövetkezet igazgatósági tagja, folyó hó 6-án életének 36-ik évében rövid szenvedés után elhunyt. Temetése folyó hó 8-án délután nagy részvét mellett ment végbe.

* **Értesítés.** A gőzgépjelöltek és kazánfűtőket vizsgáló zombori bizottság f. évi október hó 28-án fogja legközelebről vizsgálatait tartani a m. kir. államépítészeti hivatal helyiségében. (Megyeház.) -- A vizsgálatra jelentkezni óhajtok, kellően felszerelt folyamodványait, a m. kir. államépítészeti hivatalhoz intézzék. A vizsgálatra jelentkezőknek igazolniuk kell: 1. hogy a 18. életévet betöltötték, (ifjabb egyének keresztlevéllel); 2. hogy magyar honossággal bírnak; 3. hogy erkölcsileg kifogástalan életűek, (a 2. és 3. alattiak azonegy bizonyítványba is foglalhatók); 4. hogy fűtött kazán, illetőleg dolgozó gőzgép mellett, gépész felügyelete alatt legalább hat hónapon át dolgoztak. (Az erről szóló magánbizonyítvány az előjárás által is megerősítendő.) -- Együttal arra is figyelmeztetnek a jelentkezők, hogy a gépészjelöltektől az állam hivatalos nyelvének oly mérvben való ismerete kívánatik meg, hogy a kiadott kazánügyi rendeleteket teljesen megérthessék; magyarul olvasni, írni, beszélni tudjanak. A kazánfűtőjelöltektől csak az állam nyelvén megértése s a számok olvasása kívánatik meg. Zomborban 1899. október hó 8-án.

* **Felekezeti türelmetlenség.** Egy magasabb rangú államvasuti tisztviselő az iskolai év kezdete előtt ir egy helybeli ismerősének, hogy a gimnázium ötödik osztályába járó fia részére keressen teljes ellátásra helyet, hozzá tévén, hogy noha ő izraelita vallású, mégis szeretné, ha fia keresztény házban nyerne elhelyezést. Talált is megfelelő helyet a fiu részére, s mindegyik nem volt semmi baj. Most ezt véletlenül megtudta a helybeli rabbi a ki a fiunak hitoktatója is, s magához idézvén a fiut, meghagyta neki, hogy e keresztény helyet nyomban hagyja el, ellenkező esetben rossz osztályzatot fog neki adni a vallástánból. No hát már micsoda eljárás ez egy paptól? Utóvégre is az osztályzatot a tudás szerint mérik, tehát a rabbinak ezzel fenyegetni nincs is jogában, meg mit akar ezzel a rabbi úr? Talán nem elég az az ugysis oklatan társadalmi válaszfal, a mely társadalmunknak egyik elszomorító ismerve, hanem azt ilyen okvetetlenkedéssel még szaporítani is kell? Utóvégre mégis csak inkább a szülők dolga az mint a rabbi uré, hogy mit eszik a fiuk. Senki sem kívánja a rabbi urtól, hogy vallási meggyőződése ellen cselekedjék, de azt bizony már joggal kívánja meg tőle mindenki, hogy respektálja más vallásos meggyőződését ne okvetetlenkedjék olyan módon, hogy neveltségét tegye jó magát.

* **Szinpártoló-egyesület Baján.** Dr. Hegedűs polgármester elérkezettnek látta az időt, hogy oly actiót indítson meg, mely a bajai színészek nehéz sorsán talán némiképen enyhíteni lesz hivatva. A környékbeli városok, valahányszor csak Baja színészetéről szóltak, sohasem tettek azt másképp, mint szánakozó mosolylyal. E hó 4-ére a polgármester egy szűkebb értekezletet hívott egybe, hogy a színészet ügyét megvitassa. Ezen értekezlet tagjai voltak az elnöklő polgármesteren kívül Dr. Koller Imre ügyvéd, Madarász Floris tanár, Müller József földbirtokos, Erdélyi Gyula főjegyző, Somogyi Emil bérlő, Dr. Schliesser Armin ügyvédjelölt és Schön Ödön polgármester felvetette egy szinpártoló egyesület tervét, mely nagy lelkesedéssel fogadtatott. Ezen egyesület czélja a színészet pártolása és pedig részint, hogy a színigazgatónak szubvenciót adjon, részint pedig, hogy oly alapra gyűjtsön, melyből később az állandó színház legalább jórészt felépülhet. Erdemleges határozathozatal nem történt, mivel még előbb egy alapszabálytervezet lesz benyújtandó, melyet egy nagyobb értekezlet elé terjesztenek, mely azután a megalakulást azonnal kimondja. Tekintettel azonban a színészet jelenlegi súlyos helyzetére elhatározatott, hogy a bérletgyűjtést a jelen szezonra társadalmi uton megkezdik, segítségül hívva azon lelkes hőlygek egy részét, kik már az Erzsébet királyné alapra gyűjtöttek.

* **Hivatalviszésre itélt rfelügyelő.** Muskó Pált, rendőrfelügyelő, a ki több rendbeli súlyos visszaélést követett el, a kuria hivatalviszésre ítélte el. A közel egy év óta felfüggesztett rendőr-felügyelő így állását elveszti, a melynek betöltése jövő év elejére várható.

* **Hymen.** Vaszilievich Fedor, es. és kir. főhadnagy, házi ezredünk egyik legjelesebb és legelegánsabb tisztje, Vaszilievich Vazul, m. kir. curiai bíró fia, a napokban eljegyezte Pest-vármegye egyik legszebb leányát Fridrich Gizikét. Az ünnepélyes eljegyzés vasárnap, e hó 8-án ment végbe a családi házban. Halason. Képviselve voltak ott Pest-vármegye legelőkelőbb családai. A családi örömben a vendég seregen kívül, a két nobiles család magas rangú rokonai, előkelő barátai is ismerőseivel osztoztak, miről távirataik özőnével adtak kifejezést.

* **A budapesti kertészeti kiállítás bács-megyei kitüntettjei.** Az országos Magyar kertészeti Egyesületnek október hó 7-ikén megnyílt kiállításán a következő bács-megyei kiállítók nyertek kitüntéseket: apatini Fernbach Károlyné állami ezüst érmet; ugyanezt a kitüntetést kapta a bajai gyümölcsészeti egyesület, továbbá Forster Géza (Ujvidékről) és gróf Teleky Józsefné bács-almási uradalma. Szőlőért állami aranyérmet kapott Adamovics Sándor Ujvidékről. Gyümölcsfákért állami ezüst érmet kaptak: a bajai kertészeti egyesület és szabadkai városi földműves iskola.

* **A zomboti Sport-Egylet választmánya.** A zomboti Sport-Egylet választmánya vasárnap délelőtt tizenegy órakor Raisz Lajos alelnök elnökléte alatt ülést tartott, a melyen a következő választmányi tagok vettek részt: dr. Cvetkovits Péter, dr. Sajtos Samu, dr. Zákó István, apatini Fernbach Bálint, Birvasszky György, Csarsch Lajos, Blumenthal Miklós, Adzsics János, Juba Adolf, és dr. Alföldy Árpád.

A folyó ügyek elintézésén kívül a választmány a következő új tagokat vette fel az egyesületbe: Tripoldzky Gyula, főispáni titkárt, Vuics Sándor joghallgatót, Littvay Béla joghallgatót, Prokopy Imre tanárt, Kohut Odönt és Kohut Kálmánt.

* **A baja-báttaszéki hid ügye** hála Istennek, most már igazán ad graecas calendas odázodott el. Hegedűs Sándor, miniszter ugyanis a legutóbb határozottan kijelentette a képviselőházban, hogy ennek a hidnak a felépülése ellen annyira érdek szól, hogy arról beszélni sem lehet. Mi Zomboriak határozottan örülhetünk a miniszter e kijelentésének, mert köztudomású, hogy a Baja-báttaszéki hid milyen óriási veszedelmét jelent a Zombor forgalmának, kereskedelmének és közzvetve iparának is.

* **Dr. Ringhoffer Lajos kinevezése** A szabadkai kir. törvényszék ügyészét: dr. Ringhoffer Lajost, amint értesülünk, ujvidéki törvényszéki elnökké nevezték ki dr. Devich László helyébe. Amilyen öröm ez a szabadkaiakra, hogy Ringhoffert előléptették, éppannyira sajnálja nemcsak az egész jogkereső, közönség, de Szabadka városának társadalma is, hogy ez a jelesen szakképzett, fáradhatatlan munkásságu és minden körülmények között igazságos közhivatalnok megváltik ettől az állástól, amelyet a legnagyobb lelkiismeretességgel betöltött. Amellett, hogy az ügyészségre a legszigorubb feyelmet fentartotta, hol ügyszólván mintaiügyészséggé tette a szabadkai ügyészi hivatalit, hivatalnoktársai és alá rendeltjei előtt a legnépszerűbb ember tudott maradni. Olyan rend, olyan pontosság és kifogástalan ügymenet, mint a milyent ő az ügyészségnél megteremtett, alig található bár, hol az országban.

* **Távozó főispán.** Dr. Flatt, Viktor ujvidéki főispán — mint a „Kel. Ért.” jelenti — állásától felmentették, az erre vonatkozó kir. káziratot a hivatalos lap egyik legközelebbi számában fogja közölni. Utódja — bár csak ideiglenesen — Schmausz Endre szabadkai főispán lesz.

* **Eljegyzés.** Reich Miksa vukovári kereskedő eljegyezte a napokban Wollner Adél kisasszonyt Zomborban.

† **Hirtelen halál.** Pérics Jánosné fiával együtt lakik ennek ludasi tanyáján. Nem messze a tanyától van Pérics Péter szállása, ahol Pérics Jánosnénak veje és leánya szolgálatban van. Az öreg asszony vasárnap délután 5 óra tájban elment leányát meglátogatni, egy ideig beszélgettek, de mikor sötétetni kezdett hazafelé indult. Alig tett 100 lépést a szállástól, a tarlón hirtelen összeset és meghalt. Így feküdt egész éjjel, míg nem másnap reggel a gazda fia lóháton bejárt a szállást s ott találta a földön a szerencsétlen öregasszonyt. Az esetről azonnal értesítette a rendőrséget s a mentők behozták a hullát a bajai temető bonczházába a hol ma délután bonczolták fel, a mikor is a halál okául szívizéhlühést konstátáltak.

* **Borzalmas viszontlátás.** Szabadkáról írják: Nem régen tartotta esküvőjét a helybeli bunyevácza gazda, Babianovics Pál fiatal feleségével a szomszédközségből. Rá is vette a fiatal feleség a férjeurát, hogy a vig szüretre engedje őt haza szülőhelyére. Beleegyezett a férj, hogy két napra hazamenjen a menyecske, azonban eltelt a két nap, a menyecske pedig nem tért vissza; az ott járó falubeliek pedig azt állí-

Kötelező koronaérték!

A nm. m. kir. miniszterium által kiadott legújabb rendelet értelmében megkívánt koronaértékről szóló községi és egyéb hivatalos nyomtatványok Oblát Károly könyvnyomdájában Zomborban, rendelésre 24 óra alatt, a legolcsóbb áron kaphatók. Községeknek egész évi hitel.

tották, hogy bizony a szép Mariska nem is volt otthon a szüretben. Túrelmetlenség vett erőt a gazdán, mindenfelől kereste az ő életparját. Meg is találta, de a padlás zugában s öletelenül. A szegény férj majd elájult e borzalmas viszontlátásra. Az előhívott orvos konstatálta, hogy a halál már két nap előtt beállott. Így tehát valószínű, hogy a boldogtalan fiatal menyecske öngyilkos lett. A halál biztos okának megállapítására végezt felboncolják. A vizsgálat megindult, nem forog-e fenn valamely büntény?

* **A vadállat.** A 65 éves Gluháski Jéla csurogi asszony a napokan gyalogszerrrel a szállásra igyekezett. A kukoricza földek között találkozott Lazár József állítólag ó-becei illetőségű legény-nyel, ki Zsablyára ment leánynézőbe. Ez a gonosz legény utját állotta a 65 esztendőss asszonynak, a kukoriczása vonszolta s a legrutabb bűnök egyikét kétszer is elkövette rajta. A legény bűnös szándékának tudatában megszökött, s még szülei sem tudják, merre járhat.

* **Uj telefon összeköttetés a megyében.** A kereskedővilágnak óhaja most már teljesedésbe megy, a mennyiben a zombori telefont belevonják az országos hálózatba. Schmausz Endre főispán e tárgyban a következők átiratot intézte a bajai polgármesterhez: A bajai távbeszélőhálózatnak az országos távbeszélőhálózatba való bevonása tárgyában és mihezartást végett értesitem t. polgármester urat, hogy a nagym. kereskedelemügyi miniszter urnak 40102. sz. a. kelt leirata szerint ő nagyméltósága a Zombor, Baja, Ujvidék és Szabadka városoknak egymással, valamint Budapesttel távbeszélő útján való összeköttetését és ez által ezen városoknak az interurban távbeszélőhálózatban leendő bevonását az 1900-ik évi munkaprogramba felvettette és ha a törvényhozás a távbeszélő hálózat fejlesztésére általa kért hitelt rendelkezésére fogja bocsátani az említett összeköttetéseket már a jövő évben meg fogja építtetni.

* **Aranylakodalom.** Kelemen János adai földbirtokos és neje a mult vasárnap nagy ünnepek között ülték meg aranylakadalmukat. Kelemen János évek hosszú során át bírja volt Ada városának és a közügyek terén elévülhetlen érdemeket szerzett, miért is e szép családi ünnepen a város közönsége is imponans módon fejezte ki jókívánatait a közbecsülésben megszült házaspárnak.

* **Hymen.** Berger Károly Martonosról kedden kel egybe Darvas, Salamon izr. tanító leányával Ilonkával Ó-Beesón.

* **Uj ügyvéd.** Dr. Rózsa Miksa ügyv. di irodáját Ó-Beesón nyitja meg.

* **Eljegyzés.** Jó Andor zentai téglagyártulajdonos vasárnap tartotta eljegyzési ünnepélyét Mihelits Márton volt zentai nagyvendéglős leányával Ilonkával.

* **Halálözv.** E hó 4-én éjjel Zsablyán elhalt Strasser János volt oraviczabányai póstaflónk.

* **A ragadós állati betegségek állása** Bács-Bodrog vármegyében október 4-ikén. Lépfene: bács-kulai j. Bács-Kula 2 u. Veszettség: apatini j. Szonta 1 u., bajai j. Gara 1 u., német-pelánkai j. Bulkesz 1 u., titeli j. Káty 1 u., zentai j. Ó-Kanizsa 1 u., zombori j. Gákova 1 u., Takonykor és böff reg: bajai j. Szántova 1 u., hodsághi j. Hodságh 1 u., német-pelánkai j. Gajdobra 1 u., ó-becei j. Ó-Bece 1 u., Ragadós száj- és körömfájás: zentai j. Moholy 1 u. 320 b. Rühkor: topolyai j. Sándor 1 u. Sertésorbanéz: bajai j. Bát-Monostor 7 u., Baracska 8 u., Béreg 4 u., topolyai j. Ó-Moravicza 3 u., Sertésvesz: apatini j. Bogolyeva 5 u., bács-almásai j. Mélykut 3 u., bács-kulai j. Torzsa 1 u., bajai j. Bikity 1 u., hodság-

hi j. Bács 1 u., Rác-Militics 4 u., német-pelánkai j. Wekerlefalva 14 u., ó-becei j. Bács-Petrovossal 5 u., C. Bece 14 u., titeli j. Gardinoveze 5 u., Titel 30 u., Tisza Kálmánfalva 1 u., topolyai j. Páosér 1 u., ujvidéki j. Járek 3 u., Ó-Keér 3 u., Piros 81 u., Temerin 2 u., Uj-Futtak 1 u., zombori j. Bezdán 1 u., Koluth 2 u., Zenta v. 2 u.

* **Lelkész jubileum.** Széles Aron bajai ev. ref. lelkész úr, — a mint ezt már jelentettük — lelkészi működésének 25-ik évét a folyó hóban betöltvén, az egyházmegye papjainak, a bajai hitfelekezetek lelkészeinek valamint Széles Aron ur tiszteelői, barátai és ismerősei ünneplés napjára e hó 19-ike tüzett ki, mely napon d. e. 10 órák a ref. templomban ünnepélyes istentisztelet fog tartatni. Ugyanaznap este 7 órák tiszteletére bankett lesz a Nemzeti Szállóban. Az ünnepélyt rendező bizottság élén dr. Magai Sándor, Bardóc Sándor, Macskássy Sándor, Kolozsváry Sándor, Dr. Gál Ernő, Szabó Sámuel és Olácsi Gergely urak állanak.

* **Házasság.** Liebner Sándor szabadkai Máv. mőrnök f. hó 15-ikén esküszik örök hűséget Kramer Margit kisasszonynak, Kramer Antal szabadkai kereskedő leányának.

* **Megvizsgált borok.** A kora tavaszal a zombori rendőrőrkapitány a borvizsgáló bizottsággal egyetemben váratlanul meglepte Kohn Imre zombori jóhírnevű borkereskedő pénzéjét és ott tüzetes vizsgálatot tartván, az összes boraiból mintákat vétetett és ezeket lepecsételve megvizsgálat céljából felküldte Budapestre az országos megvizsgáló állomáshoz; magukkal vitték a bizottsági tagok továbbá az összes borokra vonatkozó szállítólevelek, számlák és iratokat is megvizsgálás végett. Ezen ügyben folyó hó 7-én leírkeztet a vizsgálati állomástól Zombor város hatóságához a következő szakvélemény: „... A fent említett szakértő bizottság véleményéhez képest a beküldött borminták egyik sem esvén kifogás alá, Kohn Imre részéről a hamisítás ez esetben kizártnak tekintendő. Miről az 1893. évi XXII. t. cz. végrehajtása iránt a m. k. kereskedelemügyi miniszterium 53850/4 897. számú rendelet 23-ik §. rendelkezéshez képest Kohn Imre zombori lakos a bevont borminták és levelek visszaadása mellett, nemkülömben a borellenőrző bizottság tagjai tudomás végett értesítetnek.” Látni való tehát, mert hiszen hivatalos uton is konstatálva van, hogy a nevezett czég boraai tiszták és valódiak; mely körülmény örömnkre szolgál, Kohn Imre jóhírnevű borkereskedő czéget a n. é. közönség figyelmébe ajánlhatni.

)(*Oblát Henrik* zombori férfiszabónak a napokban érkeztek meg a legujabb angol és brünni téli szövetek, és ezekből állandó nagy raktaírt is tart, — megrendelések — miután megfelelő munkaező felett rendelkezik, — a leggyorsabban és legjobban eszközöltetnek.

A szegedi kiállításról.

A Szegeden szept. 3—12. napjain lefolyt első mezőgazdasági kiállítás, mely a legnagyobb várokozásokat is felülmúlta rendkívül gazdagsága és tanulságossága által, igen sok oly érdekes részlettel bírt, melyekről még utólag kimerítőbben foglalkozni szükséges volna, hogy azokról, így a nyilvánosság útján azok is tudomást nyerhessenek, kiknek nem volt alkalma személyesen megtekinteni a kiállítást. Terveztük miatt azonban csak a következőkre terjeszkedhetünk.

A kiállítás egyik legtanulságosabb látványossága volt az Alfa-Separator (azelőtt Pfahhäuser Antal) részvénytársaság pavilonja, hol szemlélhető volt, hogy mezőgazdasági iparunk tejjgazdasági ágában mily

óriási haladás történet a hasznos gépek szerkesztése folytán. Separator néven oly gépet gyártanak, melynek segítségével a fejés után egy fél óra mulva a legfinomabb tea-vajat nyerjük. Ize kitűnő, zamata pompás s a mellett egy harmadával több és ötszörte tartósabb, mint a „házi” vaj. A modern géppárai ipar különös gondját fordította oly mezőgazdára, aki csak kevés feldolgozandó tejjel rendelkezik. Vannak mezőgazdák, akiknek csupán két, talán csak egy tehénük van. Ekkor már csakugyan oly kevés a feldolgozandó tej, hogy a feldolgozása tulságos költségeket okozna. De kopogtassunk be akkor a szomszédhoz s kérdezzük meg tőle, nem lenne e hajlandó arra, hogy a két gazdaság tejjét együttesen dolgozzák fel. Hogy a dolog jól jövedelmez, arra elég példa áll előttünk. Hamar akad majd egy harmadik majd egy negyedik gazda ki tejjét szintén az előbbiekkel kívánja feldolgozni, így alakulnak a tejszövetkezetek. — A Separator főraktára (Budapest, Erzsébet-körut) a szegedi kiállításon az állami diszoklevéllel tüntettetett ki.

A gazdaközönség figyelmét különösen magára vonta a Langen és Wolf budapesti gáz- és benzín motor-gyár által kiállított „Ottó”-féle benzín-locomobil, mely hivatva van a jövőben a eszlésnél a nagy gőzgépet, valamint a járgányt teljesen kiszorítani. Ezen benzín locomobil különösen az által tűnik ki, hogy egyszerű és szolid szerkezete lehetővé teszi, hogy kezelését bárki könnyen elsajátíthassa, tehát vizsgázott gépész nem szükséges hozzá; teljesen tüszveszélytelen s így a eszlést benn a községben is lehet végezni. A költséges előfűtés ezen „Ottó”-féle benzínlocomobilnál elcsik, mert a gép minden előkészület nélkül azonnal megindítható, üzemzésnél alkalmával pedig nem fogyaszt fűtőanyagot. Fontos körülmény az is, hogy a járgányoknál az élő állat csak az első órában van teljes erőben, azután már kimerül, a míg a gép mindig teljes erővel működik; továbbá az élő állatot mindig kell etetni, a gép azonban megszűnik benzint fogyasztani, mihelyest működése megszűnt. — Az 1896. évben életbelépett XV. törvényezikk pedig lehetőséggé teszi, hogy ezen géphez adómentes benzín használtsanak, mi által a üzemköltség óránként és lóerőnként alig jön 3—3½ krajczárba. Ezen gépek 1896 óta igen sok helyen vannak használatban és mindenütt kitűnően beváltak. Jól teszi tehát minden gazda, ha tovább érdeklődik a dolog iránt. Bővebb felvilágosítással szolgál Langen és Wolf Budapest, VI. váci-körut 59. A czég a szegedi kiállításon elismerő oklevéllel tüntettetett ki.

A községek, szőlőgazdák és tejgazdaságok, valamint magánosok, kiváló érdekes gyűjteményt találtak a régi jóhírnevű Geitner és Rausch budapesti gyáros czég kiállításában s méltán érdemelte meg e czég, hogy a bizottság a legnagyobb elismerő oklevelet szavazta meg neki saját gyártmányu városi tüszelő-sági, községi fecskendők, tüszelő egyéni felszerelések, küszivattyúk, extincióer, önműködő pernetező gépek a hozzá való tüszelő, kőporfúvók, borsajtók, egészen újfajta tejszállító kannák, tejtűszelő-gépek, tejhűtők, vajköpülő gépek, tejfőzők, vajformák; istálló-lámpák, fertőtlenítő-gépek; új szerkezetű létrák; malomkövek; kitűnő tornaszerek; új „Sodor” szikviz-készítő gépek, stb., stb., voltak bemutatva, melyek nagy érdeklődést keltenek. — A Geitner és Rausch czég utabban a nemzetközi gyermekvédő kongresszus kiállításán is érdekes gyűjteményt mutatott be a gyermekek táplálására és testi nevelésére szolgáló eszközökből, októberben pedig a Budapestben tartandó kertészeti kiállításon is részt vesz az e szakmába vágó eszközei bemutatásával. Mi lesz a czég sokoldalúságának bizonyossága s ezért

a legjobban ajánlható, hogy szükségletei fedezésénél mindenki vegye igénybe a Geitner és Rausch céget, mely árjegyzékét kívánatra ingyen és díjmentesen megküldi.

Biztosítási ügyek.

Az életbiztosításról.

Takarékosságra ínt a kor szelleme. Egyrészt azért, mert ijesztő módon tolong minden pályán a tömeg ember és nyüzsgő sokaságából nem mindenkinek jut kenyér; másrészt, mert ezek kezéből csavarja ki az életfenntartó eszközt — a gép és még folyton növekvőben van a harc az emberi erő és a masina energiája között. Panaszra nyílik az emberi ajk, mint Madách mondja Ember tragédiájában: „Több az eszkimó mint a főlká! Nagy szociális átalakulásoknak kell történniük, hogy kiegyenlítést nyerjen az emberkinlát és a kereslet közötti kedvezőtlen arány és csak jövő generációk fogják a szocializmus niveláló hatását érezni; de amíg a társadalom üstjében a jövő életitala forr, addig hallani véljük a kor intelmét, amely szól szegényhez, gazdaghoz egyaránt: takaríts! Es boldogok, akik a kor szózatát hallják és követik.

Az életnek legnagyobb bölcsessége szól belőle hozzánk.

De mi még messze mögötte vagyunk más kulturálatlanok ezen intelmek kellő megértésében; mutatja és szomorúan igazolja ezt az az alacsony arányszám, amely hazánkban az életbiztosítás terjedtségét jelzi. Pedig az észszerű takarításnak éppen az életbiztosítás útján kell megtörténni, mert hiszen kiszámíthatatlan a sors szeszélye és soha sem tudhatjuk, hogy megengedtetik-e érnünk a következő napot. De mit takarítunk, ha nem áll rendelkezésünkre hosszú idő a takarításához? Mit az életbiztosítás intézményének éppen abban rejlik áldásos és üdvös volta, hogy előre is tudjuk: mennyi a takarított összeg, akár felénk suhint a halál kaszája, akár nem.

Ha van törvénye a nagy számoknak, úgy még inkább van a fix számoknak törvénye a küzdelmes létben, amely hogy meddig tart, nincs halandó, aki megmondhatná.

A gyásznak könyűjét ugyan nem, de a nyomornak sok ezer könnyét száritaná fel az életbiztosítás intézménye napjainkban terjedtebb volna nálunk magyaroknál. Jeddig még mindig ott tartunk, hogy ügyünkök ezrei mozgósítatnak az üzletszerűségi céljából és ezeken valóságos demostenesi eloqueenciát, ördögös praktikát kell kifejteniük, hogy aránylag szerény eredményt érjenek el; de mennyivel nagyobb azoknak száma, akik az életbiztosítás lényegét megérténi nem akarják, azt fel nem fogják, jóllehet egy érvet sem bírnának felhozni ellene. És ezekből lesznek a gondtelt aggok az embertársak kegyelemmorzsáira utalt nyomorgók, a proletáriátus szülői.

Volt idő, amikor sovínizmusunk nem engedte, hogy éljünk a biztosítás malasztjával; mikor a külföldnek kellett volna juttatnunk pénzünket, nem lévén akkor még magyar intézet, amelyhez szívesen fordulhattunk volna. Ma azonban másképpen áll a dolog. Van magyar alkotás, magyar vezetési höní intézetünk, nem egy.

Előttünk fekszik egy fiatal intézet tájékoztatója. A Nemzeti Baleset biztosító Részvénytársaságé, amely intézet már nem egy babért szerzett magának hasznos közgazdasági ténykedésével. Menten ősdi, avult eszméktől, sok újat alkotott már eddig is a balesetbiztosítás terén, míg legújabbán az életbiztosítást véve fel üzletkörübe, el tudta hagyni azt az ösvényt, melyen már úkapánk jártak és teremiet újat, érdekést és vonzót, a nagyközönségre nézve pedig szokatlan előnyűst.

Nem kívánjuk jelen cikkünk keretében

bőven ismeretelni mindazt a jeles kombinációt, amelyeket a „Nemzeti“ életbiztosítási prospektusa tartalmaz; de kiemeljük azt az eddig egyedül álló módozatot, amely szerint a „Nemzeti“ minden évben kir. közjegyző jelenlétében, egy bizonyos (a prospektusban közelebbről meghatározott) számú kötvényt húzat ki, amely kihuzott kötvények biztosított összegét, legyenek ezek bármily nagyságúak, azonnal kifizetésre kerülnek.

Elképzelhető, hogy milyen előnyt nyújt a „Nemzeti“ ezen módozattal biztosító teleinek, akik közül évenként többen abban, a bizonyára őket nagyon megörvendeztető és anyagilag is súlyosan latba eső előnyben részesünek, hogy a biztosított tökélt, amely után halálig vagy egy-két évtizeden át díjat kellett volna fizetniök, kézzel kapják, esetleg már egy két díjrészt fizetése után is.

Szerencsés idea volt a „Nemzeti“ vezetőségétől ezt a biztosítási módozatot kiokoskodni; de méltóan sorakoznak ehhez a többi táblázatok is, melyek közül csupán azt emlíjük itt fel, amely szerint lehetővé teszi a „Nemzeti“, hogy oly egyének, akik csak évek múltán juthatnak dusabb keresethez, előre is nagyobb tökélt biztosíthassanak oly módon, hogy öt éven át csak a díj felét fizetik. Látszik ebből is, hogy finom érzéke van a „Nemzetinek“ a gyakorlati élet igényei iránt, és így ai balesetbiztosítás terén szerzett babéraihoz hozzá fogja jogosan tűzhetni azokat a melyeket az életbiztosítás terén szerez, egjobb uton van.

Csarnok.

Forgácsok.

A „Z. és V.“ eredeti tárczája.

Írta: Rudolfus.

X. Katinka.

Az alagi futtatásokon láttam meg először. Nem volt ugyan „fekete gyász ruhában“ — de nekem így jobban tetszett. Mindjárt feltűnt karcsú, szabályos alakja és ez annyira lekötötte figyelmemet, hogy szememet folyton csak rajta jártam, állandóan csak őt gukkeroztam. De ő, ah ő figyelmemre sem méltatott engem. Szerettem volna közelébe jutni, hogy jobban bámulhassam őt, de annyian vették körül, hogy ez teljes lehetetlen volt. Így csak messziről bámulhattam e gyönyörű teremtes pompás idomait és hódító alakját. Egészen magával ragadott és vettem észre, hogy nemcsak én remsztem ilyen nagy hatást, hanem nagyszámú környező is teljesen el vannak bájolva tőle. És méltán, mert Katinka gyönyörű. Egész lénye, alakja oly vonzó, oly rendkívüli. Minden oly szép rajta. Formás fejét selyem hűgységű, kissé vörösebb játszó, de mondhatni inkább túl szőke dus haj köríti. Beszédés nagy fekete szemeit hosszú selyem pillák árnyalják be. Olykor olykor kiváncsi vakító fehér fogai, melyek oly pompásan tudják ropogtatni a bonbonokat. Formás csipői kaczerán domborodnak ki, lábait pedig oly formásak, hogy azoknál szebbet még nem láttam.

Élénken figyeltem minden mozdulataira. Meglehetősen közönyvel hallgatta körülötte összecsődült ifjú és vén udvarlónak fecsegését és láthatólag unatkozott. Csak néha néha vetette fel melancholikus szeméit egy egy szelebből turf hőrsre.

En pedig irigyen néztem ezeket az urakat, kik ott lehetnek a szép Katinka közvetlen közelében.

Ah mily fenséges volna őt bírhatni. Ha én e gyönyörű lényt a magaménak mondhatnám!

Hű ábránd, elérhetetlen vágy. Erzem, tudom Katinka sohasem lesz az enyém.

És vajh mely országnak szülötte ő? Andaluziának örökké kék ege alatt látta meg a napot? A dicső Angolhon mondhata őt magáénak? vagy talán ott született ő a regényes Görögországban hol az isteni szépségű nymphák aeol hárfájukat pengették? Nem! „It született ő ezen a tájon, az alföldi szép nagy rónaságon“. Ott a szabad ég alatt, hol a ragyogó égető forró nap legpazarabul hányja fényes sugárkővét a daliás esikóménésre.

Izen, Katinka magyar és amikor a kitűnő angol szokó, mi Havkins a nagy sikversenyben elsőnek vágatott be rajta, a tribuneon helyeslő moraj hallatszott. én pedig rohantam a totálisateurhoz, hol az volt a jelző; 2:25!

XI. A fajdkakas.

Van én nekem egy ismerősöm, kívül kávéházban, vagy más egyebütt minden hónapban egyszer összehoz a sors. Valahányszor találkozunk, mindannyiszor bemutatkozunk egymásnak.

— Ah de hiszen nekünk már volt szerencsénk.

— Nini ön az, csakugyan.

— Bocsanat, oly feledékeny vagyok.

— Nem tesz semmit.

Azután kislül, hogy mi tulajdonképen gyermekkori barátok vagyunk és most is kölcsönösen nagyra becsüljük egymást.

Helyben hagyom, bár a foglalkozását sem tudom, de hát ezek után csak nem kérdezhetem, hogy kedves úr úr micsoda is ön? Azonban különös hangsúlyozásából, melylyel e két szót gyarkan mondja, hogy „sógorom, a báró“ gyanitom, hogy valami kishivatalnok lehet.

A pinczérral veszekedtem éppen, ki hidegen hozta a fajdkakas fillét, midőn valaki mellém telepedik.

Majdnem bemutatkozunk egymásnak.

— Oh, ah hiszen nekünk már volt szerencsénk.

— Csakugyan.

(Gyermekkori barátság, nagyrabecslés, „sógorom, a báró“, stb.)

— Miért oly levert ma kedves . . .

. . . (hosszab köhögés) . . . úr?

— Mert sógorom, a báró ma vadászaton van és holnap vasárnap lesz.

— Bocsanat, holnap nekem is vasárnapom lesz, de ez engem egy cseppet sem búsit, bár sógorom, a báró, nincs vadászaton.

— De fájdalom az enyém ott van és nekem holnap megint szarvasgombával és hónapos rettekkel töltött fajdkakas ragout kell ennem vöröshagyma saláta aulaggal.

— Vörös hagyma saláta aulaggal?

— Szórol szóra.

— Hát ne egyék.

— De muszáj.

— Már miért muszájna?

— Mert különben megharagszik a princzipálisom, akarom mondani sógorom, a báró.

— Az már baj.

— A fajdkakas ugye.

— Nem, a princzipális haragja.

— Bizony pedig nagyon befolyásos ember, csak az a hibája, hogy minden szombaton fajdkakasa jár vadászni. A multkor küldötte prezentbe az első, elkészítésének receptjét is mellékkeltette, a hivatalban pedig tudomra adta, hogy majd elküldi hozzám a kis Edeith bárónt — tetszik tudni a sógornómet — fajdkakas ebédre, csak készíttessen jó ol a feleségemmel.

No ilyen öröme mint a mienk nem volt még Kolumbus partra szállása óta. A feleségem egész oda volt a nagy megtiszteltetéstől én is méltó komolysággal hümmögtem a bajsom alá és a remények távol ködében ott kacérkodott velem az írda főnökség és 1600 fit feletés.

Megvirradt végre a dicső nap és az egész háznép már hajnalban talpon volt. A konyhában soha nem látott lázas tevékenység folyt, én pedig a hivatalban minden aktát elrontottam szórakozottságomban.

Végre otthon voltam és asztalhoz ülhetünk. A kis Edith báróné (tetszik tudni sógorom leánya a sógorom a báró-nak) bájos volt és mintha egy kis levegőt hozott volna az ő előkelő világából, olyan ünnepesség uralkodott. A gyermekeim az egyszer nem visítottak és csak illő távolságból bámulták meg a kis cousinét.

Találták a fajtát. Mint egy szüntözött Lős, ki átépít hazájának határát, oly ünnepélyesen haraptam az első falatba.

De a következő pillanatban úgy éreztem magamat, mintha hátulról valaki nyakongató volt. Kérem, másnap megnéztem a lexicont, de elnevezést ilyen rossz izre nem találtam. Hanem kinnal bár, de tovább kellett ennem.

— Igazán fölséges egy éte! ez, Isten éltesse az én méltóságos rokonaimat! (bor is volt.) A feleségem is dicsérte, pedig láttam, hogy jobban szenved, mint én. Csak a gyerekekben van még őszinteség. „Mama én ezt nem szeretem, kérek mást.” „Ejnye te rakonzálatlan gyerek, most nem kapsz ebédet, allomars ki térdelni kukoriczán.”

Hasonlóképen járt a másik kettő is. (Mégis csak gyöngéd anya ez az én feleségem, később láttam, hogy a gyerekek vajás kenyeret kapnak a spajzban.)

Másnap a hivatalban megveregette a sógorom, a báró a vállamat.

- Nos jó volt az ebéd, szeretitek?
- Irtózatosan.
- A lányom sok szépet mesélt feljetelek, hát majd küldök megint tajdkakast és vasárnap nálatok ebédét Edith.
- A guta környékezett, de örülöm kellett. És nekem holnap és még ki tudja hányszor végig kell ennem a Golgothat. Hát nem iszonyú ez?
- Tényleg ez iszonyú, Pinczér fizetek!

- Kérem!
 - Három deczi vörösbor.
 - Huszort.
 - Egy leves.
 - Meg tizenkettő az negyvenhét (!?)
 - Egy porció fajtakkas fillet . . .
 - Micsoda! Hát ön is, még itt is tudja meg uram, hogy én ajánlom magamat
 - Elrohant.
 - Vagy egy hónap mulva:
 - Van szerencsém bemutatni magam, én X. Y. vagyok.
 - . . . hisz nekünk már volt szerencsénk.
 - Csakugyan, csakugyan. Boosánat oly gyenge az emlékező tehetségem.
 - Nem tesz semmit.
- (Gyermekkori barátság, nagyra becsülés, sógorom a báró. stb. stb.)
XII. Rendez-vous.

Szerelmes levelet kaptam. Ne irigyelj érte tisztelt olvasó, mert nem örültem neki. Málí írta. Málí igen szép nő lenne, ha az arca nem lett volna himlőhelyes, ha a harminczat már túl nem haladta volna és végül, ha nem emlékeztetne termete a paszuly karóra. Még sok ilyen ha-t tudnék mondani, de elvégre is ez nem illik, különben meg ennyi is elég. Nem is emlékszem már hogy hol ismerkedtem meg vele, vagy talán meg sem ismerkedtem, hanem tiszteletre méltó alakja, amint ott áll pulijával és himzésével az ablakon, a nap lementében gyönyörködve, őszitőnözött talán arra, hogy néha napján megbilintsem a kalapomat, ha véletlenül arra vetődtem.

A levelemben elvitt mondvá, hogy ő minden férfit gyűlöl és azért nem ment férjhez eddig, hanem én tetszem neki és végül rendez-vousra ki a szárazmalom kö-

zelében levő három nyárfához holnap d. u. 5 órára.

Nem szeretek semmi fölötti sem csodálkozni, mert azt vallom, hogy semmissé új a nap alatt és így egykedvűen vigátem zsebre az időző czédulát, akarom mondani a szerelmes levelet.

Isten kítja lelkemet, elakartam menni a találkára, de hogy hogy nem, süngös ügy ügy, nagybátyám jövétele, vagy nem tudom én micsoda, megakadályoztak benne.

Őszintén sajnáltam a szegény Málit és rettettem tőle, hogy valaha találkozzam vele. És oh sors, a multkor előben hozza a gonosz véletlen.

— Boosánom meg kedves Rudolffusúr, vendégek . . . a mama . . . megakadályoztak, hogy a rendez-vousunkra mehessük. Ne idehözöljen rám, na ugye nem haragszik?

Vagy úgy, hisz ez pompás.
— Gonosz játékok izzított velem kedves nagysád. Epedve vártam önt egész estig a kijelölt helyen és ön csak nem jött és nem jött.

— Ne haragudjék rám, szépen kérem, ne haragudjék.

— Boosánat de ezek után ön szívemet zuzta össze. A mennyire rajongtam önért, úgy

— Csak mondja bátran, úgy gyűlöl most, ugye!

- Ön mondá.
- Tehát csalódtam ömben, ön is csak oly indulatos, mint a többi.
- Mint a többi.
- Úgy hát felejtsem el engem és Isten önnel — örökre.

Könnyes szemekkel távozott, én pedig örültem, hogy megszabadultam tőle.

Azóta kertülöm a Máliték tájkát. Málí tudom, most még jobban emlékeztem a paszuly karóra, még tovább gyönyörködik a naplementében és még jobban gyűlöl a férgiakt, annál is inkább, mert megvan az előírta, hogy órá és férfi hába vára-keztet egy fél délutánon át epedve a három nyárfánál. És mart nem jött el, össze-zúzta annak szerelmes szívét.

Ne háborgassuk szegényt illuziójában.

Irodalom.

— *A magyar magánjog vesélyonala.*
Írta Dr. Katona Mór jogtanár. Kiadja Stampel Károly Pozonyban. Ár 1 fnt 20 kr. Szerzőnek a magyar jogi irodalomban ismeretes és igen jóhangzású a neve. A jelen munka a hozzáértők előtt még inkább megalapítja írói hírnevét, mert ez oly kis remekmunka, mely nagyban hozzá fog járulni ahhoz, hogy a magyar magánjog elvei és szabályainak tudása széles rétegben elterjedjenek. Először is szorosan tudományos a munka, mely a legkényesebb igényeket is képes lesz kielégíteni; a szakértők ezt rögtön felismeri. Azlán világos, érthető, mindannak daczára, hogy rövidre szabott, velős és tömör. Megéri az is akinek lines a jogi tudás körül alapkészültsége. E mellett, noha csak 17 nyomott lve terjed a munka, amihéz csekély ára is alkalmazkodik — oly kimerítő, minden lényegest magába foglaló, hogy csodálkozni lehet rajta, mikép sikerült ily szűk keretben ily bő anyagot feldolgozni. Ere csak a routinált alapos készüllésge jogász-elme lehetett képes. Kivalón alkalmas lesz ez a sikerült munka kezdő jogászaink alaptanulmányára. Ere lat-szik különösen berendezze a jogász nemzedeknek számta szerző első sorban munkáját. De forgatnija ezt a kész jogász is, mert velős rövidséggel megvilágítja benne a magyar magánjog dozmál, tudományos alapon csoportosítva. Senki sem ezt a munkát esaló-dással letenni, mert okulást nyerhet belőle mindenki, kivált abban az irányban, hogy mikép kell írni világosan: a szabáltsággal, rövidség megér a könnyen érthetőséggel. Aról győző meg szerző beintukel, hogy a ki világosan gondolkodik az világosan tud írni is

Csak a zavaros tő burkolódik homályba, a mondatok tekervényébe, hogy elfődjé gondolatainak ki nem forrallóságát. Ajánljuk e munkát melegen, ugy a jószávilágnak, mint azoknak, akik érdeklődnek a magánjogi szabványok tartalma iránt.

A zombori vonatok érkezése és indulása.

Érvényes 1899. évi október hó 1-től.

Érkezés.	Indulás.
Sabadka felől:	Szabadkára:
6 óra 45 percz reg.	6 óra 46 percz reg.
3 " 34 " délután	11 " 54 " délbe
8 óra 34 percz este	8 " 35 " este
Gombos felől:	Gombosra:
6 óra 39 percz reg.	6 óra 55 percz reg.
11 " 47 " délben	3 " 41 " délután
8 " 25 " este	8 " 41 " este.
Baja felől:	Bajára:
3 óra 23 percz d. u.	7 óra 05 percz reg.
6 " 25 " reg.	4 " 05 " délután
Ujvidék felől:	Ujvidékre:
6 óra 30 percz reg.	2 óra 55 percz reg.
11 " 30 " délelőtt	7 " " "
7 " 17 " este	3 " 51 " délután.

Felolvas szerkesztő **Dr. Alföldy Árpád**
g. ted
Kiadó-laptulajdonos: **Oblát Károly.**

9316. szám.
Tkv. 1899.

Árverési hirdetményi kivonat.

A zombori kir. törvényszék mint telekvi hatóság közhírré teszi, hogy a m. kir. államkincstár végrehajlató-nak Balázs Ferencz és neje végrehajlatást szenvedő elleni 537 fnt 92 kr. tőkekövetelés és járuléka iránti vha-jtási ügyében a zombori kir. törvényszék területén levő Gyulafalva telepen fekvő 121 öjsz. telepen épült házra és ehhez tartozó 792 □-öl területű btelekre mint a Balázs Ferencz és neje szül. Mike Sáva tulajdonát képező s ez ideig nem telekkyvezett ingatlanra 650 ftrban ezenmel megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte és hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az **1899. évi november hó 30. napján délelőtti 10 óraker** Gyulafalva kincstártelep helyiség házá-nál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladadni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át vagyis 65 fntot készpénzben vagy az 1881. 60. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333 szám alatt kelt igazságügyminis-teri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadék-képes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. 60. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezésről k kiállított szabályszerű elismervényt átszólaltatni. Ezen kötelezettség alól azonban a telepítő kir. államkincstár felmentetik.

Zombor, 1899. évi augusztus 31. napján.

A kir. tszkek mint tkvi hatóság.
Radány
kir. tszéki bíró.

Szenvedőfi tal férfiak

ha megakarnak szabadulni gyötrő bajuktól és kellemetlen betegségeiket alaposan meg akarják gyógyítani használjanak kizárólagosan

Santal Egger-t

mely rövid használat után meglepő sikert biztosít mindkét nemnél a régi csőfolyást megszünteti. 1 üveg ára 1 frt 50 kr., bérmentve 1 frt 70 kr., 3 üveg (egy kurára elegendő) 4 frt 50 kr. bérmentve.

Óvás! Tudományosan elismert tény, hogy a Santal hatása ezen betegségeknél megbecsülhetetlen. Óvakodjunk tehát a drágább de értéktelen idegen hangzású készítményektől.

Fő- és szétküldési raktár:

Gyógyszertár a „Nádorhoz”, Budapest, VI. kerület, Váci-körút 17. szám.

Csak ügyelni a védjegyre!

Máriazell gyomorcsep

rendkívül jótékony hatás gyomorbelegéséknél, nélkülözhetlen rég elismert házi és népszerű

étvágytalanságnál, gyomorbelegésnél, kellemetlen lehelet, föltuvodás, savanyu fölbőftetés, hasmenés, gyomorégés, túlsok nyálképződés, sárgaság hányinger és hányást gyomorgöres, haskeményedés és dugulásnál.

Ez ugy főfájás, a gyomor megterhelése étel- és italnál, gilisza máj és légi bajoknál rendkívül jó kipróbált gyógyhatásu szer. Főnevezett betegségeknél e Máriazell gyomorcseppek évek folyamán a legjobbnak bizonyul, mit sok száz elismervény bizonyít. Egy üveg használati utasítással együtt 40 kr. kétszeres üveg 70 kr. Főlerakat.

Carl Brady, gyógyszerár zum König von Ungarn B é c s, I. Fleischmarkt 1.

Kapható minden gyógyszerárban. Főelárusító hely:

TÖRÖK JÓZSEF, gyógyszerárta B u d a p e s t, VI. Király-utca 12. sz. a.

Jókai Mór összes műveinek nemzeti kiadása 100 kötetben teljesen elkészült

Jókai Mór összes műveinek Nemzeti kiadása

Megrendelhető a legelőnyösebb részletfizetések mellett.

100 kötet
diszkötésben,
2000-iven, finompapíron
nyolczadrét alakban.
250 forint.

Az irodalom minden barátja, a nagy költő géniuszának minden tisztelője siessen megszerezni e nemzeti kincsét, hogy az minden magyar ház könyvespolcát ékesen díszítse, erekle gyanánt szálljon nemzedékről nemzedékre.

A megszerzési módokat páratlanul előnyösek és lehetővé teszik, hogy mindenki minden anyagi megerőltetés nélkül egy örökbecsű könyvtár birtokába juthasson,

A ki havonként 2 frtot szaz naponként alig 7 krt szán e fekkölt özeira, az megszerezheti magának ezt a könyvtárt, mely páratlan az egész világirodalomban.

A ki tehát még nincs birtokában ennek az irodalmi ereklyének, az töltse ki a mellékelt megrendelőlapot, vágja ki és egy levelözölapra ragasztva küldje be hozzánk.

RÉVAI TESTVÉREK
Irodalmi Intézet Részvénytársaság
Budapest, Üllői-út 12.

Irodalombarátok a kik előfizetőket gyűjtenek, nagy jutalomban részesülnek fáradságukért

Kivál Testvérek Irod. Int. Részv.-társaság könyvkereskedéséből, Budapeston. VIII., Üllői-út 12. számmal megrendelem

JÓKAI MÓR ÖSSZES MŰVEINEK NEMZETI KIADÁSÁT
100 kötetben 2000 iven, vászon diszkötésben 250 forint.

2	frtos havi részletfizetés mellett szállítatik az első	10	kötet	} Fizetendő Budapeston. } A nem kívánt példányok kifizetés nélkül.
3	15	
4	20	
5	25	
6	30	
7	35	
8	40	
9	45	
10	50	
11	55	

Minden 10 részlet lefizetése után egy további sorozat szállítatik. A részletfizetésnek de nem variáns esetén szünetelnek a szög az esedékes öszvelet postai megadás után, a postaköltsége beírására mostani bejegyzéssel. A postai megadás de nem változás esetén a részletfizetés közreműködés megállítható és a teljes mű vételére későbbre várhat.

Közl
Aláírás és pontos cím.